

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Innovar a ‘Sálvame’

M'he resistit a fer cap comentari sobre la imbecil·litat aquesta que s'havien em-pescat a *Sálvame* per fer fora un dels seus col·laboradors. M'hi he resistit perquè el llautó se'ls veia a quilòmetres de distància i el resultat final era tan prescindible que provocava vergonya aliena. Resulta que amb la intenció d'innovar en el format del programa van decidir convertir-lo en un polvorí prefabricat en què els diferents col·laboradors havien de simular que estaven molt preocupats arran de l'amenaça de ser expulsats pel públic, que amb els seus vots havia de decidir el desenllaç. Semblava que l'escollida seria Karmele Marchante, que, si no ho recordo malament, ja va ser foragitada del programa fa uns quants mesos i després va tornar. En fi, moltes estones d'espera després, intentant transmetre un suspens ab-

Com que ja no saben què fer ni què dir, es posen a fer el boig

surd i amb quantitat de temps morts aptes per fer capcinades, Jorge Javier va comunicar a Karmele i a l'audiència que tot plegat era una estratègia de guió, un foc d'encenalls per anar fent bullir l'olla. Com que ja no saben què fer ni què dir, es posen a jugar i a fer el boig. I després ho volen revestir de conscienciació social i injectar-hi discurs. Deuen pretendre que ens creguem que estan molt solidaritzats amb el problema de l'atur i que mai jugarien amb un tema com aquest. És més o menys el mateix que van fer fa un temps amb la Chiqui, aquella noia amb nanisme que van fer fora sense cap motiu i que al cap d'un temps va fer retornar amb la mateixa arbitriarietat. Tot plegat és un xou, una trampa. D'acord, ja ho hem entès. I què?